

## HAŞR BEDENSEL Mİ RUHSAL MI? (4)

(...düünden devam)

### Eylemlerin Ruhtaki İzi:

“13- Her insanın tâirini boynuna bağlamışsıdır. Kıyâmet gününde onun için açılmış olarak bulacağı bir kitap çıkarırız. 14- Kitâbını oku, bugün nefsin sana hesapçı olarak yeter. 15- Kim yola gelirse kendisi için yola gelmiş olur, kim de saparsa kendi aleyhine sapar. Hiçbir günâhkâr, başkasının günâh yükünü taşımaz. Biz elçi göndermedikçe azap edecek değiliz”

.  
(İsra  
: 50/13-15)

*Tâir* kuş demektir. Bazı yerlerde kimi insanlar kuşun hareketleriyle fal baktıklarından *tâir*, kuş falı anlamına geldiği gibi, yine bundan kaynaklanan şum anlamında da kullanılır. Yâsîn Sûresinde  
*Tetayyur*  
şum tutmak,  
*tâir*  
şum anlamında kullanılmıştır.

İnsandan çıkan, uçup giden işlere de *tâir* denilir. *İlzâm*, boynuna bağlamak, kişi ile daima beraber bulunmak demektir. İnsan la her zaman beraber olan şey, tıpkı boynuna asılan gerdanlık gibi kendisinden ayrılmaz.

Bu âyetler,insandan çıkan eylemlerin, kuş gibi uçup gitmediğini her insanın yaptığı işlerin yazılıp boynuna bağlandığını, Kıyâmet gününde bunların, açık bir kitap olarak önüne konulacağını ve âhirette her insanın, dünyâda yapmış olduğu iyi, kötü her şeyi o kitap ta bulacağını bildirmektedir.

İnsanda bulunan koruyucu meleklerin, insanın iyilik ve kötülüklerini yazan melekler olduğu da rivâyet edilir. Meleklerin, bizim işlerimizi yazması, bizim bildiğimiz yazma türünden değildir. Bu, tıpkı öğrenilen şeyin beyne tespit edilmesine benzer. Râzî'nin de dediği gibi: İnsanın yaptığı her iş, ruhunda bir iz bırakır. Bu iş tekrar edildikçe bir meleke (yetenek) oluşur. Eğer bu meleke (yetenek) yararlı işlerle kazanılmış sevindirici bir yetenek ise kişinin ruhsal mutluluğu artar, ölümünden sonra onunla sevinir. Eğer bu meleke ruhuna zararlı ise ölümünden sonra ruhu ondan rahatsız olur. İnsan in her hareketi, her sükûnu (durağanlığı), ruh cevherinde az çok bir saâdet veya şekavet izi bırakır. İşte İslâm filozoflarına göre amelleri yazan melekler, eylemlerin etkilerini ruha ileten güçlerdir. Yazılanlar da yapılan eylemlerin, ruh üzerindeki etkileridir.

İnsan baş gözüyle eylemlerinin ruhu üzerindeki etkilerini göremez. Ama ruh, beden kalıbından çıkınca yaptıklarının bütün şekillerini ve etkilerini görür. Yapmış olduğu işler ya sevindirici veya üzücü şekillere bürünerek karşısına çıkar. Herkes yaptığını görür. Doğru davrananlar, yaptıklarının iyi sonuçlarıyla, yanlış davrananlar da eylemlerinin kötü sonuçlarıyla karşılaşır. Bundan dolayı İsra: 15'nci âyette doğru yolda gidenin kendi yararına hareket ettiği; yoldan sapanın da kendi zararına saptığı; hiç kimsenin, başkasının günâh yükünü çekmeyeceği ve Peygamber göndermedikçe Allah'ın kimseye azap etmeyeceği bildirilmektedir.

**(devamı yarın..)**